

Foaie săptămânală, întocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Prin cruce la Inviere.

De ziua Invierii, se spun multe predici frumoase. Dar se ultă prea mult o predică scurtă: numai prin cruce vom ajunge la Invierea și viața cea veșnică. Iar crucea aceasta are două părți. Sau mai bine zis, prin două cruci trebuie să trecem la Inviere.

Crucea cea dințătă, este Crucea și Jertfa Mântuitorului. Este Darul și Harul cel scump al răscumpărării noastre, prin Sângele Lui.

Crucea Lui este o carte pe care stă scris tot ce a făcut El pentru noi și mântuirea noastră.

— Dă-mi carte! — striga de pe pat o femeie bolnavă ce nu știa cătă.

— Ce carte femeie, căci doar tu nu știi cătă?

— Dă-mi crucea căci uitându-mă la ea, eu cîtesc mereu, ca într-o carte tot ce a făcut Domnul pentru noi și mântuirea noastră.

Intre cântările bisericești ce se cântă la Paști, este și una care zice așa: „Ieri cu Tine Hristoase m-am îngropat; astăzi mă rădăc în preună cu Hristos“. Ce mult spune această cântare. Că să învlem împreună cu Hristos, trebuie să și murim împreună cu El. Trebuie să murim față de lume și păcat. (Romani 6, 11). Ca să învlem împreună cu Domnul, trebuie ca și „omul nostru cel vechiu și păcatele lui, cu Hristos împreună să se răstignească“. (Romani 6, 6). „Deci dacă— zicea apostolul Pavel — atăi murit și văți scăpat împreună cu Hristos, omorăți mădăurile voastre cele de pe pământ: desfrânamea, patima, pofta cea rea, mântă, luțimea, hula, întrucare oarecând vîțuiați. Nu grăbiți minciună și desbră-

cându-vă de omul cel vechiu, dimpreună cu faptele lui, îmbrăcați-vă întrul cel nou. (Colozeni 3, 1-11).

Pentru a învăța cineva și ceva, trebuie mai întâi să moară. Este acesta în lucru atât de simplu, și totuși, noi uităm atât de mult că pentru a învăța la o viață veșnică, trebuie mai întâi să murim față de lume și păcat. Deci prin Cruce la Inviere. Prin moarte la Inviere. De ziua Invierii eu te întreb, dragă cetitorule, cum stai cu crucea ta? Cum stai tu cu crucea Domnului și cu crucea ta în fața lumii și în fața păcatului? De căte ori te-ai luptat până la sânge contra păcatelor? De căte ori ți-ai ascuns crucea în fața oamenilor și de frica oamenilor? De căte ori ți-ai plecat crucea în fața minciunii și în fața păcatului? De căte ori ai biruit păcatul și de căte ori te-a biruit el pe tine?

Numai murind față de lume, fiș perde moarte puterea. Căci ar fi o mare minune să învieve cineva fără să moară mai întâi... fără să moară mai întâi față de lume și față de păcat. Dar lumea e plină de ceilalți „morți“ care au murit față de Domnul și față de sufletul lor.

Ce bucurie e să vezi că îci și colo învețe căte unul și începe a „umbla“ și a „grăbi“.

Ce bucurie e să vezi cum învețe morții și la Oastea Domnului.

Dragă cetitorule! Ziua Invierii trebuie să fie ziua morții și învierii tale la o viață nouă! Trebuie să fie ziua răstignirii și morții tale împreună cu Hristos, pentru ca să trăești cu El vîtu aici pe pământ și dincolo de mormânt

Scrisoarea prea iubitului nostru frate Lt. Colonel Coman Ionescu,

adresată I. P. S. Sale Patriarhului Dr. Miron Cristea.

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

Luând cunoștință din foala „Isus Biruitorul“ de judecata făcută de Sfântul Sinod, prin care părintele nostru drag, Iosif Trifa, dela Sibiu, a fost scos afară, din sfânta noastră Biserică, cu adâncă smerenie, rog pe Inalt Prea Sfinția-Voastră, să țineți socoteala de rugămintea unui intelectual, care s'a intors la Christos și Biserica Sa măntuitoare în urma chemării la pocăință a părintelui Iosif Trifa.

In numele Domnului nostru Isus Christos și al Sfintei Sale Biserici, întemeiată de El, pentru măntuirea sufletelor noastre și pentru liniștea și măngăreala sufletelor întristate a celor 120.000 de ostași ai Domnului din Tara întreagă. Vă rugăm Inalt Prea Sfințite Stăpâne, să dispuneți revădere judecății făcută de Sfântul Sinod, și să-l redați Sfintei Biserici, pentru tot ce a lucrat sfintia sa, pentru întărirea credinței în Dumnezeu, în Domnul nostru Isus Christos și Biserica Sa.

Părintele Iosif Trifa a intors din drumul păcatului și a chemat la Domnul și Biserica Lui o mulțime de suflete, pentru care a luptat și suferit trupește până aproape de mormânt, iar sufletește atâtea dureri, prigoane și întristări.

Domnul nostru Isus Christos, care vede și știe toate, îl va răsplăti la judecata Sa, ca dreaptă și-l va ferici în viața cea de veci.

Alături de sfânta noastră Biserică și slujitorii aleși ai Domnului nostru Isus Christos, care timp de 2000 de ani a chemat și cheamă lumea să se întoarcă la Dumnezeu, părintele nostru scump Iosif Trifa, a strigat după noi, timp de 14 ani, să ne întoarcem la Christos și Biserica Lui, indemnând la ascultare de erarhia întemeiată de Domnul și transmisă prin sfintii Săi Apostoli, slujitorilor de astăzi ai sfintei Sale Biserici.

Următori glasului sfintei Biserici, al îndemnului cald și chemării părintelui Iosif, prin foala Oastei Domnului dela Sibiu, s-au intors la Domnul zeci de mii de suflete, caru nu mai pot trăi astăzi, fără legătură continuă cu el și caru sunt în stare să trăiască numai în Biserică, slăvin pe Domnul ziua și noaptea.

Dacă părintele Iosif a greșit ceva, rog smerit pe Inalt Prea Sfinția Voastră și pe Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Bălan, să-l erte și odăță cu mine, Vă roagă toți ostașii Domnului din Tara întreagă, pentru binele sfintei noastre Biserici, bucuria noastră a tuturora, pacea și unirea tuturor ostașilor Domnului și pentru liniștea sufletească a aceluia care și-a rulnat sănătatea pentru binele Bisericii și măntuirea sufletelor noastre.

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

Respectuos, vă fac o mărturisire din inimă curată:

Dacă judecata Sfântului Sinod, va hotărî scoaterea din Biserică a părintelui Iosif, rămânând un simplu mirean, eu nu mă despărțesc de sfintă Sa, fiindcă nu pot uita, pe un binefăcător al sufletului meu, și-l voi însoții cu dragoste și recunoștință mea, până la mormânt.

Să cămine, cred că, vor face toți Ostașii Domnului, fiindcă suntem convingi că, părintele nostru Iosif, a lucrat și va continua a lucra, până la sfârșitul vieții sale, pentru binele sfintei noastre Biserici, pentru întoarcerea la Christos Domnul, a cărui mai multe suflete și pentru măntuirea sufletelor noastre.

Primită Inalt Prea Sfințite Stăpâne, sfinte și smerite salutări în Domnul nostru Isus Christos, Măntuitorul și Iubătorul sufletelor noastre.

Lt. Colonel COMAN IONESCU
Huș

Invitări.

In com. Dersca—Dorohoi.

va avea loc o frumoasă adunare în ziua de 23 Aprilie (Sf. Gheorghe). Frații din jur sunt rugați a lăua parte cu steagurile cari au. Oastea de aici are și muzică...

Întâlnirea la sf. biserică.

Fr. Ilie Ostafi și Ilie Afordăchioaică, ostăși

La Schitu Ighebeu—Vâlcea.

se va ține o adunare a Oastei în 17 Aprilie (Isvorul Tămăduirii) — Prin com. Cacova.

Gh. Moisă, ostă Bărbătești.

La Giuvănești—Romană pe ziua de 19 Aprilie. Mitică Vârdol.

La Caraule—Dolj

pe ziua de 19 Aprilie. Dumitru Grumăzel.

La Căianul Mare—Somesă pe ziua de 13 Aprilie. Așteptăm pe fr. Ioan Mureșanu, Miron Dănuț, Jarda — Hîtică Dumitru.

La Hreacă—Dorohoi pe ziua de 19 Aprilie. Așteptăm pe frații dela Cernăuți Mihali Butnariu.

La Vulcană—Pandeli pe ziua de 14 Aprilie (a 3-a zi de Paști) vom avea în mijlocul hîstioru pe păr. Gafton și fr. I. Or. Oprisan.

La Asău—Bacău pe ziua de 19 Aprilie la fr. Gh. Dămian.

La Focani se va ține o adunare cu frații din jur a doua zi de sf. Paști la biserică Dorie — vis-a-vis de grădina publică.

Venii fraților. ostă, Penzuș.

La Păgânești—Severin va avea loc o concentrare pe ziua de 19 Aprilie — Dumineca Tomii.

La Sudriș—Severin va fi o altă concentrare pe ziua de 23 Aprilie. Frații sunt rugați a lăua parte la ambele concentrări.

Cu toții la plug. Slăvit să fie Domnul.

Nic. Marcovescu, ostă—Seceni.

In com. Baru Mare—Hunedoara va fi o adunare a Oastei în ziua de 14 Aprilie. Frații de primprejur sunt rugați a lăua parte. Deosebimea fr. Munteanu, Zorza Opris. De aici Marte se va îngrăji fiercare. Delac Ioan, ostă.

La Găureni—Alba

Frații din Găureni (jud. Alba) fiind mai tineri ostăși Domnului, invitați pe frații de aproape și de departe spre a lăua parte la adunarea ce se va ține în această comună în ziua de 23 Aprilie a.c. (Sf. Gheorghe). Cei ce au, sunt rugați a veni cu steagurile.

De partea Martei se va îngrăji fiercare.

In numele fraților

Plut. major Eftimie Florea

Chemare la nuntă.

Fratele nostru Isaiia Pelle, de la Spitalul de stat din Zălău jud. Sălăj, se bândușă căsătoria — cu ajutorul Domnului — în Lumea Paștilor, a doua zi de Paști, roșgă pe toți frații de aproape și de departe a veni la bucuria lor.

De partea Martei frații se vor îngrăji de oarecare tineri frați sunt săraci pământește.

Cei ce vor veni cu trenul vor fi aşteptați la gara Zălău.

Cel ce ansteaguri — să le aducă. Veniți fraților întârziu și pe noi.

Isaiia Pelle, ostă.

La Cacova—Alba a doua zi de Paști va fi o adunare a Oastei. Frații din jur sunt rugați a lăua parte.

De partea Martei se va îngrăji fiercare.

Frații din Cacova.

La Zidă—R.-Sărat

va avea loc o frumoasă adunare pe ziua de 21 Mai (Constantin și Elena). Veniți fraților, aduceți plăguri tari căci pământul e tare înțelenit.

fr. Const. Săraru.

La Cucuș-Sibiul—Hunedoara se va ține adunare pe ziua de 26 Aprilie. Frații sunt rugați a lăua parte. De partea Martei se va îngrăji fiercare.

Dumitrescu Nicolae.

Un alt smerit cuvânt.

Scumpul nostru părinte Trifa!

Cât de bun și milostiv este Dumnezeul nostru că, să îndurăt cu a Sa dragoste nemărginită de a întări pe robul Său, ca să primească cu atâta liniste sufletească și această judecăță care trebuia să vină.

Căci nimeni altul, — noi toți, — și nici lumea întreagă dacă vă venea întru ajutor, nu vă putea întări în răbdare și mulțumire cum a făcut-o Domnul. Numai El stie cum să se

ingrijescă de robii Săi, cu care mai are de înămlinit ceva în viață aceasta.

Ei, care folosesc pe robul Său la ridicarea unei vieții cu adevărat creștinești și plăcută lui De zeu, a știut să întărească și în această legătură, făcându-l se înteleagă că, nu sa petrecă altceva cu el, decât să împlini voia Tatălui din cer. În fața acestei judecăți se yede că de bun și milostiv este De zeu că El nu părăsește pe robul Său, ei îl întărește cu Duhul Sfânt, îl înădeamă să nu se tulbere.

Noi, ostășii Domnului puși în fața acestei judecăți nu avem drept să criticăm faptele și actele conduceților Bisericii noastre, și nu putem fi judecătorii nimănui, dar fiindcă judecata pronunțată a atins partea cea mai slăbitoare din corpul nostru, nu putem zice că nu o simțim cu toții, căci am ascunde adevărul, am fi niște lași și nevrednici de numele cel purtăm. Nu vom să venim în apărarea părintelui Trifa, că el n'are lipsă de apărarea noastră, pe el îl apără Dumnezeu, — dar ca Ostăși, avem și noi un cuvânt de spus, pe care'l marturisim fără frică.

Marturisim uniti în credință și cuget că, ne este foarte greu să rupem legătura și să trăim în dujimănie cu acela care este legat sufletește de sufletele noastre. Căci el nu face altceva, decât vestește cu tările pe Iisus cel răstignit, și deschide ochii tuturor cu chemările stiente să se întoarcă dela întuneric la lumină și de supt puterea Satanului la Dumnezeu. Este foarte greu să rupem legătura cu acela care prin scrierile și învățărările sale ce le trimite săptămână de săptămână în țara întreagă, și cu sunete de mii de cărți imprăștiate printre credincioși nelucnit vorbește cu noi, și ține aprinsă lumina înimii noastre acest mare vinovat! la, gândită numai la căntările Oastei care răsună dela un capăt la celălalt al Tării, când le căntă toți cei năcăjiți — după ce simțesc cum scapă de oră și ce năcăz, cu gândul și ochii înimii lor țintă la Iisus cel răstignit, dar nu' pot uita, nici pe părintele Trifa.

Slăvit să fie Domnul!

IOAN DINIȘ

notar, ostă al Domnului.

Gurasada—Hunedoara

Invitări.

Sfințire de steag

Oastea Domnului din com. Deljeniști jud. Severin își va sfinții steagul în ziua de 19 Aprilie. Frații sunt rugați a lăua parte. Cei ce au steaguri să le aducă.

Fr. Traian Crina.

Adunarea dela Dej anunțată pe ziua de 19 Aprilie se amână pe ziua de 26 Aprilie, când toți frații din Nordul Ardealului sunt rugați a veni într-o noii.

Fr. Ștefan Tanase.

O adunare la Șugeag—Alba se va ține în ziua de 23 Aprilie (sf. Gheorghe). Frații sunt rugați a lăua parte cu steagurile de dimineață.

Întâlnirea la sf. biserică. De partea Martei se va îngrăji fiercare.

Fr. Traian Poenar cu frații

din Șugag.

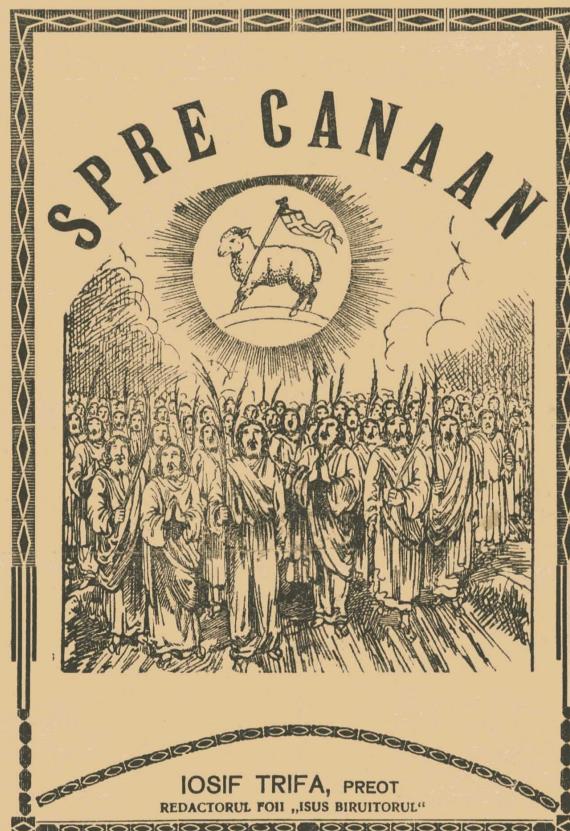
Poșta redactiei.

Fr. Căntăreț M. Sărbu—Tr. M. Am primit. Va urma. Hristos a înviat.

I. Miron—Orhei, fr. Traian Dorz a plecat, pe câțiva timp de aici. Dar — veДЕт tot lucru la vremea sa... Contul y'a trimis.

Un dar de Paști.

A eșit de sub tipar carte "Spre Canaan".

Cu glasul Lui de înviere.

Cu glasul lui de înviere
Dă mângăiere tuturor...
Și stinge orisice durere...

La glasul Lui flămândil vîn
Și El îl satură îndată;
Cuvântul Lui de viață îl plin
E trâmbită înfricoșată...

La glasul Lui vîn călători
Din căile de fum, fugare,
Și el le arat-o cale nouă
Aprins de-adâncă îndurare...

Pe toți îl caută tot bland
Cu mălținele însângerate;

Rănit de mila tuturor.
La ușă închise Domnul bate.

Deapurarea Mântuitor
Deapururi Domnul se jertfește

Străpuns de cue și de spini...

Cuvântul vremilor vorbește

Cuvântul Lui despăcă gropi

Cuvântul morții îi învie;

Mântuitor și Dumnezeu

El e îstor de bucurie...

La glasul Lui, în ceas de foc,
Atunci când nîmenea nu stie

Cu ingerul El va veni

Pe nori toți morții să-i învie...

CONST. ORAN.

Cum vei muri - aşa vei învia.

Prasnicul Invierii ne aduce veste de bucurie că vom învia din morți. Că moartea și-a pierdut puterea. Că din moarte, vom trece la viață.

Dar în fața acestei bucurii, Evanghelia ne pune veste de îngrijorare că „unii vor învia spre viață, iar alții spre osândă” (Ioan 5, 29).

Adică cum vei trăi, aşa vei învia. Si cum vei muri, aşa vei învia. Dacă ai trăit o viață cuprinsă de grijile măntuirii, dacă ai trăit o viață de dragoste față de Domnul și cele sufletești, dacă ai trecut prin această lume suspinând după patria cea cerească — vei învia la viața cea veșnică. Dar dacă ai trăit o viață pentru lume; pentru plăcerile ei și cele trecătoare ale ei — vei învia spre osândă.

E doar și firesc să fie așa. Căci cum spunea Sundar Singh: treptat, treptat omul ajunge încă din viață aceasta să stea în atingere cu raiul sau cu iadul, aşa după cum il îndeamnă deprinderile lui cele bune sau cele rele. În viața omului, raiul sau iadul începe chiar aici pe pământ, aşa după cum

omul trăește pentru cele sufletești, sau pentru cele lumestri. În acest înțeles zicea și Mântuitorul: iată împărăția lui Dumnezeu (raiul) se află în lăuntru vostru” (Luca 17, 21).

Cum vei muri, aşa vei învia. Căci după moartea ta, se continuă — în chip mai desăvârșit — deprinderile ce le-ai avut în viața aceasta. L'ai căutat cu dor pe Domnul Isus aici pe pământ? Il vei afla deplin dincolo de mormânt. Ai umblat flămând după cuvântul lui Dumnezeu și după hrană duhovnicească? Vei avea dincolo „ospătul” și masa plină. Ai iubit cântările duhovnicești? Vei auzi dincolo cântările cele îngerești.

Dar dacă ai iubit lumea și ale ei, cum ai putea aștepta să înviezi pentru raiu, pentru o lume cu care nu te-ai ocupat și pe care nai iubit-o? Cu gusturile ce le-ai avut în lumea astă vei trece acolo unde fi-e locul. Căci doar nu vei aștepta ca mormântul să-ți schimbe firea cea rea pe cere ai avut-o în viață.

Deci, dragul meu, nu uita: cum vei trăi, aşa vei muri. Si cum vei muri aşa vei învia.

Anexa 3 cap 9

Apel către toți frații ostași din țară.

Din ultimele numere ale foii noastre dragi „Isus Biruitorul”, am luat cu toții cunoștință de surprizătoarea întorsătură ce a luat chestiunea judecății pă. Iosif. Spun — surprizătoare — intrucât pe cunoștință fiecărui din noi apăsa nedreptatea ce i s-a făcut la Sibiu, în cele două instanțe de judecată. Si cu toți ne pusesem toată încredere noastră în chipul fericit în care așteptam să ia sfârșit acest dureros conflict înaintea Sf. Sinod.

S-ar putea ca până la sfârșit încrederea noastră în acest înalt for de judecăță să nu fie desmințită cu atât mai mult cu cât hotărările luate poartă insuși pecetea Sf. Duh, sub umbrela căruia lucrează.

S-ar putea ca înșîși Sibiu — pe nume: I. P. S. Mitropolit Nicolae, — să ne dea de Sf. Sărbători ale Invierii Domnului — ca dar — resabilitarea ordinei dintrupă incepăt a lucrurilor: împăcarea.

Noi, cei înrolați în această frăție care este și vrea să rămână „o avangardă a Bisericii” și încrezător în spiritul de dreptate și de părintească oblăudire de care trebuie să fie însoțești Ierarhii noștrii — o dorim, o așteptăm, o sperăm. În razele de lumină ale acestei speranțe vom înțelege mai bine și cuvintele de aur ce se repetă prin sf. biserici pe tot timpul acestor sărbători ale bucuriei creștine: „să iertăm toate pentru Invieră” și aşa să strigăm „Hristos a Inviat”...

Dar întorsătura din ultimul timp ne-a lăsat tuturor o teamă în suflit: aceea că hotărările celor dintâi instanțe de judecăță bisericească să nu tragă la sf. Sinod în cumpărătura mai mult ca dorința noastră de pace și liniște. Si atunci socotesc de bine că această dorință a noastră a tuturor să se facă auzită la sf. Sinod când va fi judecăță pricina pă. Iosif și să ne găsească — tot odată — făcând zid strâns împrejurul său. I. P. S. Mitropolit Nicolae să nu ia în nume de rău această solidari-

zare a noastră cu pă. Trifa. Dragostea ce o avem pentru dânsul nostru sărbătoare cu nimic filialul respect ce il datorăm I. P. S. Sale.

Apoi dorința de a-l vedea pe pă. Trifa, în locul în care s-a dovedit a fi de mare folos Bisericii noastre, nu credem a sărbători cu nimic din ortodoxia în care „Oastea” s-a menținut în cadrul sf. Bisericii ai cărei fii suntem și vrem să rămânem.

De încheiere, eu aş propune următorul lucru: să se facă de unul din frații ostași mai mari o respectuoasă rugare atât către sf. Sinod că și către I. P. S. Mitropolit Nicolae, care să cuprindă dorurile noastre de mai sus; apoi această rugare să fie publicată odată cu acest apel în numărul de Paște al foii, spre a lăua cunoștință toții frații ostași cari să-și transmită adeziunea lor la rugarea amintită — prin semănături — fie la Sibiu, fie la București, fratelui Oprisan, spre a fi prezentate atât sf. Sinod că și I. P. S. Mitropolit.

— În lumina acestor propunerii, doresc ca Invieră Domnului — sărbătoarea împăcării noastre cu Dumnezeu — să ne aducă, drept dar, și împăcarea între noi.

Preot Gh. V. Bogoride, Lăloaia — Bacău.

Hristos a inviat!

Sărbători fericite în Domnul, dorim fraților, cititorilor și sprințitorilor foii noastre.

Câteva învățături din Evanghelia din ziua de Paști.

„Iar căți l-au primit pe El, le-a dat lor dreptul să se facă fiii lui Dumnezeu“.

Cât de măreată este Evanghelia din ziua de Paști, „La început era Cuvântul“... Dar căt de puțini sunt acei cari pricep înțelesul ei cel adânc.

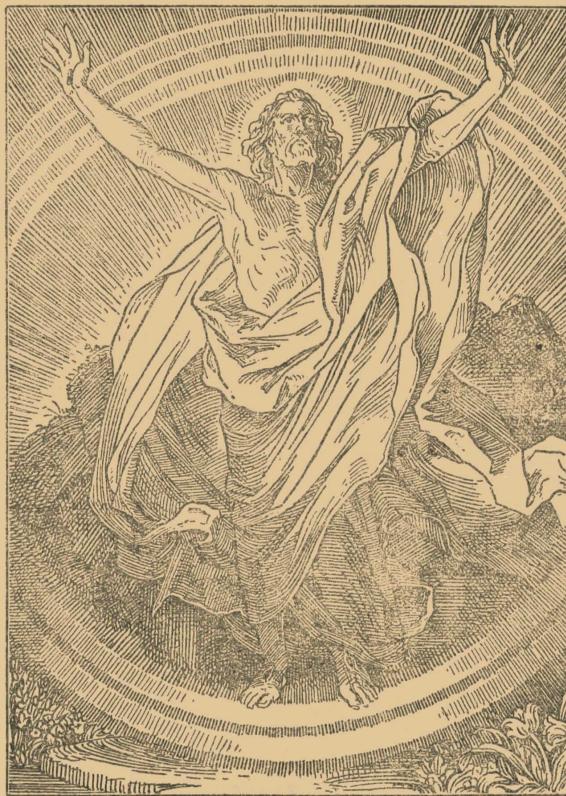
Evanghelia din ziua de Paști stă alături cu evanghelia facerii lumiei, din capul Bibliei: „la început a făcut Dumnezeu cerul și pământul“. Căci în ambele este vorba despre facerea lumii. În cea dintâi și vorba despre facerea lumii cel văzută. Iar în a doua — în evanghelia din ziua de Paști — este vorba despre facerea de nou a lumii cel sufletești pe care o strică păcatul lui Adam.

Pentru omenirea cea căzută în păcat și peire, „să făcut trup Cuvântul lui Dumnezeu“, adeca la uit chip de om, Isus, Fiul lui Dumnezeu. Si s'a coborât la noi, a suferit pentru noi, s'a răstignit și a murit pentru noi, și — prin jertfa aceasta — ne-a redat iarăși lui Dumnezeu, ne-a împăcat iarăși cu Dumnezeu, dându-ne iarăși dreptul de a fi și a ne numi copii Lui. Coborându-se la noi, Fiul lui Dumnezeu ne-a lăsat lumina, ne-a lăsat darul, ne-a lăsat adevărul, ne-a lăsat viața.

Dar aceasta este încă numai istoria măntuirii noastre. Este numai ceeace a făcut Dumnezeu pentru măntuirea noastră. Măntuirea înseamnă să intre în această istorie. Înseamnă să răspunzi și tu la cea cea a făcut Dumnezeu pentru tine.

Iar bunul Dumnezeu n'a cerut dela noi prea mult. Căci a știut El că noi suntem așa de slabî și săraci. Dela noi, bunul Dumnezeu a cerut și cere un singur lucru: să-L primim pe Fiul Său. Să primim ceeace ne-a adus El: lumina, darul, adevărul, viața. În acest înțeles spune Evanghelia din ziua de Paști: „Si căți l-au primit pe El, le-a dat dreptul să se facă copii lui Dumnezeu“.

Ce mult spunătoare sunt aceste cuvinte. Fiul lui Dumnezeu ne-a repus de nou în dreptul și moștenirea de a fi iarăși copii lui Dumnezeu, din care drept ne scrisese păcatul lui Adam. Dar în dreptul acesta — spune Evanghelia — că vor intra numai cei cari l-au primit pe El.

Dragă cetitorule! Nu uita, începutul și sfârșitul măntuirii tale și a mele stă în cuvintele din Evanghelia dela Paști: „si căți l-au primit pe El“... A apucă măntuirea înseamnă să fi și tu între acești „cățiva“. Înseamnă să-l primești și tu pe Hristos ca pe un măntuitor al tău, carele s'a răstignit pentru tine, a suferit pentru tine, a murit și a invitat pentru tine pentruca să-ți dea și ţie putere și dar să mori față de lume și față de păcat“ (Romani cap. 6) și să inviezi la o viață nouă cu El. Si să trăiești o viață nouă cu El, ca un copilaș al lui Dumnezeu. Căt de puțini sunt încă acești „cățiva“! Căt de puțini sunt copiii lui Dumnezeu!

Isus a venit în lume „cu lumina cea adevărată“. Dar Evanghelia dela Paști, ne spune că lumea nouă pe Dânsul nu l'a cunoscut și nu l'a primit.

Așa a fost atunci și așa și azi. Lumea urăște și azi „lumina cea adevărată“. Ii place lumișii Paște cu lumină multă, dar lumea nu poate suferi „lumina cea adevărată“ care vădește faptele. Căt se slobozi lumina Evangheliei peste scăderile omului, se supără.

Iar osândă aceasta este — și azi ca și pe vremea când a venit Isus — căci lumina a venit în lume, dar oamenii iubiră mai mult întunericul decât lumina pentru că faptele lor sănt rele. Căci oricine face răul urește lumina și nu vine la lumină ca să nu î-sei vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină“ (Ioan 3, 19-21)

Ce-i cari L-au primit pe Fiul lui Dumnezeu, sănii filii luminei. Iubesc lumina și urăsc întunericul.

Si căți l-au primit pe Domnul — zice Evanghelia — le-a dat lor dreptul să se facă filii lui Dumnezeu. Dar această primire ne-a dat nouă nu numai dreptul ci și puterea să ne facem copii lui Dumnezeu. A-L primi cu adevărul pe Măntuitorul înseamnă a primi dar și putere. Înseamnă a primi darul de biruitor.

Din mormântul Invierii, Domnul Isus a inviat ca Biruitor. Si tuturor celor ce-L primesc pe Dânsul, El le dă darul de biruitor asupra patimilor și păcatelor.

A spune în Tatăl nostru că ești un fiu al lui Dumnezeu — e foarte ușor. Dar acest lucru trebuie să se și vadă în viață și faptele tale. Semnul copiilor lui Dumnezeu e tocmai biruința. Cătă vreme păcatul te birue, cătă vreme apleci adevărul în față minciunii, cătă vreme apleci Evanghelia în față oamenilor, cătă vreme te dai la rând cu toate modele lumii. — În zadar spui și crezi, că ești un fiu al lui Dumnezeu.

Un copil al lui Dumnezeu este un luminător, un luptător și un biruitor.

Dragă cetitorule, de ziua Invierii, fă-ți tu singur socota în ce măsură L-ai primit pe Fiul lui Dumnezeu? Căt loc l-ai făcut tu în casă ta, în inimă ta, în vorbele tale și faptele tale?... Căt de mult te-ai răstignit și ai murit împreună cu El față de lume și față de păcat? Si căt de mult ai inviat împreună cu El la o viață nouă, ca o „făptură nouă“?

In „bilanțul“ acesta, trebuie să-ți afli bucuria Invierii.

De pe frontul Teleormanului

Și ne-a îmbrățișat părintele.

Preacucernice Părinte Trifa, Au plecat pe front în comuna Vintilă Brătianu ca să-L vestim pe Domnul, 3 frați și 2 surori. Când am ajuns, părintele Dinu, ne-a știut înainte îmbrățișându-ne cu multă dragoste de Hristos, mărturisindu-ne că ecoul și glasul Domnului a răsunat puternic în sufletul sf. sale și că și-a făcut adevărul efect pornindu-l la luptă în voluntariatul Oastei lui Isus Biruitoru.

A doua zi după amiază, am avut o frumosă adunare la biserică unde a vorbit mai mulți frați. Părintele Brumușescu, bîtrân fiind a îndemnat poporul să între în Oastea lui Isus Biruitoru. A spus că a rămas mișcăt până în lacrimi, compătimindu-vă părinte, pentru nedrepitatea ce văsătorește să facă la București. Apoi părintele paroh Dinu ne-a mulțumit pentruca că am cerceat, dând slavă Domnului pentru toate căte ne-a făcut.

Ilie R. C. Barbu, ostaș Slobozia.

IN DIMINEAȚA INVIERII¹)

Si a alergat la mormânt și ucenicul pe care îl iubea Isus.
(Ioan 20, 2).

Zori de zi răsar de departe, peste dealul «Căpătanii»... E Duminecă spre ziua «ntâi a săptămânilor». Ucenicii «nchiși în casă, stau din noaptea cea de groază Când au prins pe «nvățătorul, și într'una priveghează...»

Nu gustaseră de-atunci, nici odihna și nici somnul; Se cătau plângând cu toții, căci au părăsit pe Domnul... Petru nu putea sărmânat să-și mai stăpânească plânsul, Căci-de-atâteaori, pe față, el s'a lepădat de Dânsul...

Trei bătrâni răsună'n ușa unde'si plâng cu toții vina!
O femeie intră'n grabă, — e Maria Magdalina!
— „A 'nviat Învățătorul, giulgiurile stau grămadă!“... Toții rămân de ceară... Petru și Ioan se duc să vadă...

...Groapa-l goală, Petru plâng... Ioan strigă prin suspine:
— „Unde ni Te-ai dus dus Isuse? ia-ne și pe noi cu Tine!“...

TRAJAN DORZ.

*) Luată dintr-un rând de scrisori despre Tânărul Ioan — ucenicul cel iubit al Domnului — care v'or apăre cândva în continuare la ciclul „Cu Domnul spre Golgota“.

Din cartea biruințelor

68 de zile și 1150 kilometri pe fronturile Oașei.

Prea cucernice părinte Trifa,

Alăudu-ne tot în cercetare de frați vești și că plecând dela Sibiu cu cărți din hambarul Oastei Domnului, am ajuns până la Maglavît tot printre frați. Am cercetat apoi pe frați din jud. Dolj cari sunt foarte aprinși pentru Domnul.

Am ajuns în jud. Romană la fr. Pârvu Florea din Vlădila. Apoi am lăsat-o cu fr. Pârvu Florea din sat în sat, căci este scris: să lucrăți până este ziua.

Dar abia avem jumătate din drum. Si călătorim de 68 zile pe fronturi și după socoteala noastră vom fi făcut 1150 kilometri. Dar acasă Domnul știe când vom ajunge.

Săvăt să fie Domnul!

Eugen Ciobanul și Vasile Matei ostași, Com. Carcalia-Dorohoi

Invitat.

— La Murgești-Garbău-Gorj, se va adunare a Oastei pe ziua de 3 Mai. Veniți fraților cu toții.

Victor I. Mișu și D. Slic, Burăda. ostași.

TINERETUL OASTEI

Nimeni tinerețea ta să nu o defaime; fii pildă credincioșilor (I Tim. 4, 12).

Invierea și tineretul.

Trei tineri morți a inviat Mântuitorul – Tinerii sunt primejduiți să „moară“ mai curând.

Despre trei morți spune Evanghelia că a inviat Mântuitorul: fitea lui Iair (Luca 8, 40–42; 49–56); fiul văduvei din Nain (Luca 7, 11–17), și pe Lazar din Betania (Ioan 11). E Isbitor, că toți acești morți pe care Domnul i-a inviat, sunt tineri. Este un adânc înțeles în aceste invieri.

Mal întâi, ele ne spun de ușurința cu care moare un Tânăr. O boală scurtă a vestește repede tinerețea fizicelui lui Iair.

Dar Lazar?... Cât de năpraznic i-a secerat moartea tinerețea și viața!...

Ca o floare fragădă e tinerețea. Un vântisor dacă trece peste ea și îndată o vestește.

Dar aceasta e moartea care odată, mai curând sau mai târziu, tot vine.

Dar moartea cea adeverătată nu este aceasta. Căci doar moartea vine să ne treacă la altă viață.

Este însă o altă moarte care poate veni înaintea morții trupului și care e mult mai grozavă: moartea sufletului. Aceasta e moartea cea adeverătată. Și vai, mulți oameni mai „trăesc“ în această moartă!... E plină lumea de morți cari trăesc“. E plină lumea și de tineri ce s-ar părea că sunt vii și plini de viață, dar și totuși sunt morți, fiindcă n-au viață sufletească. Il vezi cum saltă, petrec, joacă, aleargă

și totuși ei nu sunt plini de viață precum se arată, ei sunt morți sărmani. Față de Domnul

și față de mânătire ei sunt morți.

Dragi frățitori și surioare! Trei ani cât a stat pe pământ Domnul a inviat trei tineri, care muriseră. E și acesta un semn că boala și moartea ne pândește mai ales pe noi tineri. Tinerii se înbolnăvesc și mor mai curând. Mergeți pe la spitale și sanatorii și veți afla acolo mai mulți tineri decât bătrâni. Și mergeți la cimitire și veți vedea mai multe cruci și morinti de tineri decât de bătrâni.

Și tot așa e și cu boala și moartea sufletească. Boala și moartea păcatului ne pândește mai mult pe noi decât pe alții.

O, e dureros să audă căt de repede se înbolnăvesc și mor tinerii, cu sufletul. De aceea să priveghem neîncetat. Și de cumva „boala“ s-a furiașat în suflet, să alergăm la Doctorul cel mare. Și de cumva am căzut în o boală de „moarte“ să ne gândim la cel trei tineri, pe care dragostea Domnului Isus i-a învățat cănd ei erau morți și pierduți.

Oră căt de căzut a-i fi tu, dragă frățoare, aflată, că Domnul te iubește și vrea scăparea ta și invierea ta la o viață nouă.

Domnul Isus a inviat trei tineri, în semnul că El ne iubește atât de mult pe noi tineri. La o dragoste atât de mare să răspundem punându-ne viață în slujba Lui.

I. MARINI

Aflat-am

„lumina cea adeverătată“

Săvădit să fie Domnul că prin puterea Dumului Sfânt, după 36 de ani de când n-am botezat, am aflat și eu, ateu de eri „lumina cea adeverătată“, prin Oastea Domnului și cărtile sf. voastre.

Mulțumesc Domnului că n'am pierit ca un netrebuie rătăcit.

Astăzi, parcă mi-s deschis fereastra sufletului pentru lumina Evangheliei.

Aici, deși numai eu cu soția suntem ostași, vom lupta totuși înainte pentru Domnul și bineînțeția Oastei Lui.

Ei să Vă trimită sănătate și putere. Aceasta vă dorește unul care și el șițe ce-l suferință.

Săvădit să fie Domnul.

Gavrili Capanenco
Chircălești Noi—Tighina.

M'am lăsat de înjurat și de fumat.

Cucerinice părinte, vă aduc la cunoștință că am celiat 2 ani de zile foile. D-vstre și foarte mult mi-au plăcut. De atunci m'am lăsat de fumat, acum vresu să las și alcoolul.

Domnul să-mi ajute.

Chința Alexa
Bala Sprie—Satu-Mare

Pentru copilași și tineret.

„Ce păcat e la tine, pruncule...?“

Această-i spunea unui copil, mama lui.

Părinții găndesc nu rareori și spun așa. «Ce păcate — pot fi la un prunc?...»

Și ei adesea ori fac să crească în copii păcatul.

Pe copil, de pildă, îl învăță tata — să armeagăscă pe mama. Rând când copilașul de doi ani vă ascunde dulceața, și zice, — că «pisica a luat-o». Rând, când el va lovi cu mânuștele sale neputincioase — pe surioara mai mare. Și zic: Ah, căt este el de puternic! Voinic...

Ingrozitor de rea creștere.

Dimpotrivă, trebuie spus copilor, — că patimile și nepăcăințele lor mică — sunt începutul patimilor și păcatelor mari și rele.

Voi ascundeți un mic șerpișor, nu mai lung, decât un degetel — spunea copilașilor un renunțat păstor. Dacă voi îl vezi hrănă, și îl vezi crește — apoi degrabă vezi observă, că se va ivi o dungă roșie pe spiniare, și vezi vedea, că acesta este un șarpe ce vă mușcă.

Pe cine îl va mușca, acela va muri.

Părinții trebuie să nu uite această mică pildă când rând de «năzbătăia veselă» cu dulceață ascunsă, sau — de bătaia «nevinovată» între copilul de doi ani și cel mai mărișor.

Scriptura zice lămurit — părinților: «Cresteti-i (copiii) — în mustare și învățătura Domnului» (Efeseni 6, 4).

Din rusește pr. VLADIMIR POPOVICI

Pe drumul crucii.

A vrut să-l bată cu ciomägele și au aruncat cu praf de ardel în adunare.

Cu ajutorul Domnului, acum 4 luni și mai bine am format un grup de tineri pentru a slăvi pe Domnul. Cu prilejul unei adunări (20 Nov.) băieți lui satana au răspândit prin cameră praf de cal cu ardel, așa că n-am putut să continuăm. Praful ne impiedeca respirația așa că n-am putut să căntăm. La 3 seri în urmă au sărit cu ciomege, să ne lovească, zicând că de ce urâm ca lupii. Cu blândețe, săvădit să fie Domnul, am reușit.

Lupta continuă cu dragoste pentru Domnul. Avem 46 luptători și sperăm să avem și mai mulți.

Până în prezent am aprins focul iubirii de Domnul în 2 comune Popișor și Sădănești și am fost bine primiți de preot și poporenii. Continuăm în toate împrejurimile.

Săvădit să fie Domnul.

Frații V. I. Miuță și D. Burada

Eram și eu un creștin cu 2 pachete de tutun la zi

și m'am întors cînd „Corabia lui Noe”.

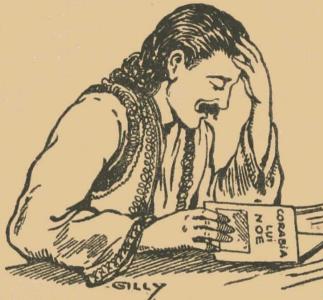
Eram creștin ca toți creștinii — de nume. Mergeam la Paști și la Crăciun la biserică — și regulat la căciună. Și petrecceam după voia satanului — aș cum face totă lumea; 2 pachete de tutun pe zi și noapte și suduiaam după regulă... Trăiam cum zice totă lumea, că noi nu stricăm legea, că înțem cum am apucat dela părținții noștri.

Așa a mers până în 1927 când mi-a căzut în mâini o gazetă unde părintele Iosif desusea scena despre polop și „Corabia lui Noe” am văzut că și eu eram în ceata celor mulți care rădea de Noe și pe urmă au perit în valurile apei.

Și că tot așa li-se va întâmpla celor necredințioși când va veni zina care arde ca un cupor.

Văzând că cel răi sunt ca pleava pe care o sbulberă vântul (Ps. 1, 4) și că nici în Imperiul lui Dumnezeu nu vor intra toți — ci numai cei carior face voia Lui — ca și în corabia lui Noe, am ieșit din tabăra lumii ca să intru în tabăra Domnului și să aflu odihnă și ocoreire.

Îți mulțumesc părinte dragă, îți mulțumesc, că ne-ai întins oglinda

Evangheliei ca să ne vedem singuri petele din inimă căci numai cei ce-și vor curăță hainele (inimi) și vor avea haine (inimi) curate vor vedea pe Dumnezeu (Apoc. 22; Matei 5, 8).

Domnul să le dea înțoarcere la toți, harul Lui să fie cu toți, amen.

G. Gloguș
Hordnicul de Jos
Bucovina.

Toate sfotările mi-au fost zadarnice.

Cucerinice părinte Trifa,
Cu lacrimi în ochi, dimineața și seara
neîncetă mă rog lui Dumnezeu pentru
sănătatea cucerinicei voastre care mă
scăpat din ghiarele păcatului.

Căci anii de zile am trăit în păcate chindindu-mă să scap de ele. Dar zadarnic. N-am putut; până în clipa când am aflat pe Domnul nostru Isus Hristos prin gherigilă nouă dela Sibiu, părintele Iosif Trifa care este binecuvântat de Dumnezeu, căci răsunetul goanei sf. sale a trecut și peste hotare, scoțând mii de suflete din focul cel vesnic al păcatelor.

Binecuvântat să fie de Domnul pe veci că prin foia și scrisul sf. tale am aflat odihna la picioarele crucii unde vreau să stau pe veci, amen.

Ioan Constantin Grula, tânăr ostaș
Smârdan—Dolj.

Suntem foarte prigojniți.

Ne scriu frații din com. Siești și Șerbești—Tecuci. Oamenii fug de pășunea Domnului ca și caprele după muguri, și nuvin să pască iarba cea bună a Evangeliei.

Dar noi ne ducem la frații din com. Bucești și ne adăpăm acolo din apa cea vie.

Slăvit să fie Domnul.
Un frate.

Caut pe fratele meu.

Frații din Bălți Basarabia sunt rugați a se interesa de un frate al meu de sânge dacă se mai află în viață, că nu știu de el de un an de zile. Și am o biată mamă bătrâna care vesnică e cu lacrimi în ochi de dorul lui.

Numele-l este: Gheorghe Pasteucă, zis Petruș, cismas str. Oărri No. 35 Bălți.

Frații se pot interesa și dela unul Oprea tot depe aceiași stradă. Și rugăm pe cei ce au aflat ceva să ne scrie pe adresă: Anisoara V. Petruș, com. Horbova jud. Dorohoi.

Încă 10 suflete.

au căzut la picioarele crucii din com. Oăujan—Vlașca, unde frații din Petroșani și juri, au avut o adunare, în ziua de 8 Martie. Slăvit să fie Domnul.

Gh. Tănărescu
Firma Petroșani—Vlașca

Ești în floarea vieții tale*).

O frumoasă cântare pentru tineret.

Ești în floarea vieții tale
Fă ceva pentru Hristos
Ca să poți odată spune
Că i-ai fost lui de folos.

Tinere te cheamă Domnul
Să te-aplecă la crucea Lui
Lasă lumea trecătoare
Intră'n Oastea Domnului.

Tineri frați și surioare
Azi e timpul să luptăm
Să pornim cu toți la luptă
Cununa s'o câștigăm

Tinere te chiama Domnul.
Tinere, pornește astăzi
Inrolează-te voios
În oștirea care luptă
Pentru slava lui Hristos.

Tinere te cheamă Domnul.
Vino astăzi părăști Tânăr
Dă-ți viața lui Hristos,
Lasă lumea trecătoare
Că nu-ți este de folos.

Tinere te cheamă Domnul.
Să te-aplecă la crucea Lui
Lasă lumea trecătoare
Intră'n Oastea Domnului.

Auzită dela frații tineri dela Romoșel Hunedoara și notată de fr Al. Morariu inv.

Plecând în armata țării

să luăm cu noi și pușca noastră (Noul Testament).

Dragi frațiori, suntem o mulțime de tineri cari plecăm în curând la armată să ne facem datoria și față de scumpa noastră țară.

Să nu uităm însă că noi și acolo trebuie să-l vestim pe Isus cel răsărit. Mergeam într-o lume care îl cunoaște atât de puțin pe Domnul. Acolo ni se de priej de «vânător» și «pescuit».

Să luămnicu noi și «arma» noastră, «pușca» noastră, Biblia, ca să luptăm și pe frontul acesta.

Să «împușcăm» fiecare cel puțin câte unul și să-l facem prizonier pentru Domnul și Oastea lui.

Să ținem apoi legătura unui cu alții scriind care de pe unde ne aflăm la foia noastră dragă «Isus Biruitorul».

Domnul să ne ajute.

Tineri recruti, frații

Tristan Dorz, V. Roșlanu și G. Comiza
din Sibiu.

Ce a făcut un Tânăr mire pentru Domnul

„Decât să pierd pe Domnul mai
bine să las și de mireasă”.

Duminică în 16 Februarie s'a săvârșit cununia fratelui Marin din Amara cu sora Ioana din Grădiștea. Au luat parte frații din 13 comune cu 3 steaguri. Venind de Sâmbăta seara, frații au petrecut toată noaptea în Domnul. Dimineata la ora 8 am plecat la Grădiștea cu toții căntând cu steagurile în frunte. Lumea se uita după noi ca după urs, căci nu mai văzuse nuntă fără lăutari.

Ajungând în comuna Grădiștea, ne-am întâmpinat o ceată de nunțiș de la mireasă cu lăutari, cu ciomäge și înjurătură, zicându-ne că nu ne trebuie nuntă cu steaguri ca la mort.

Dar slăvit să fie Domnul, luptând pas cu pas, am ajuns la casa miresei.

Dându-ne voie să intrăm în casă numai fără steaguri, frații au răspuns că noi nu putem să intrăm fără Domnul. Decât să pierdem pe Domnul și să căstigăm un om mai bine rămânem cu Domnul și ne lipsim de oameni. Și a zis mirele: fără Domnul, nu!

Și eu ca nun, urmat de mire și apoi de frații cu steagurile, am intrat în casă miresei. Și slăvit să fie Domnul, că n'am mai văzut pe cei cu ciomäge și nici pe lăutari și ne-au servit cu dragoste.

Ne-am intors apoi la Amara, unde la cununia civilă un frate a ținut o predică.

Sărbătorind cu gălăgie un om al veacului, d-î sef l'a luat și l'a trimis din mijlocul poporului.

S'a făcut apoi cununia religioasă de păr. Popescu care impreună cu sora preoteasă a fost și la masă între noi, dăruiind mirilor o psalтирă și o icoană iar fr. Ion Neicu din Nou Testament.

Lupta Domnului merge înainte cu Isus Biruitorul.

Stanciu P. Manea și Anghel Puia.

Invitat.

La Mihai Bravu - Brăila. Veniți de toții și la adunarea noastră în ziua de 19 Aprilie (Duminica Tomii), peatră a neburii și a slăvi pe Domnul.

Cei ce au steaguri sunt rugați a le aduce. Îngrijiti-vă și de hrana. — În numele fraților.

fr. Iftene Doroftei,

MARIOARA LUI SECARĂ,

făcând apostolie cu „Isus Biruitorul”.

Colo'n satul de pe vale
Într'o mică căsucioară
Locuște sora noastră
Marioara lui Secară.

Este văduvă sărmană
Are șapte copilași
Toți viol frumoș și chipese
Parcări niște îngerăși.

Mama lor se străduște
Să-l crească cât mai frumos
Să le sădească în susule
Pe Domnul Isus Hristos.

Din căsuță ei răsună
Până departe peste sat
Cânturi sănti și dulioase
Ce cu drag le-a învățat.

Dănsa, cu foarte mari jertfe,
De vre-un an s'a abonat
La «Isus Biruitorul»
Foale, de care-aiți aflat.

O citește 'ntâi primarul
Să cu alți funcționari,
Trece-apoi din mâna'n mâna
Pe la mici și pe la mari.

In sfârșit, când mai ajunge
Să la văduvă săracă,
De atâtaia bucurie
Nici nu știe ce să facă.

O citește, reclitește
Cu glas tare cu glas rar,
Zicând pentru cel ce-ai scris-o :
«Dă-le Doamne mai mult dar».

Apoi merge să vestească
Pe Isus și prin vecini,
Spunându-le despre viață
Acelor dintâi creștini.

Unii râd mereu de dânsa
Socotind o că-i nebună ;
Alții cu drag stau s'asculte
Vestea cea atât de bună.

Insă nu-și pierde răbdarea
Că și mărește zelul ei
Când în sfânta Scriptură
Despre săntele femei...

Si aşa eu am credință
Că'n curând în acel sat
Se va 'nfătripa o Oaste
Pentru marele 'mpărat.

I. TUDUSCIU

Din Învierile Oastei Domnului Isus Biruitorul.

Citind Biblia

Convertirea unui frate învățător. „M'am retras din politică și din consiliul cooperativei ce vindea alcohol”.

Preacucernice părinte Iosif,

Oastea Domnului este cu adevărat lucrarea Duhului sfânt căci numai El poate face minuniile pe care le vedem în sănul ei.

Când m'am înscris la Oaste în anul 1935, credeam că nu voiu mai avea și alii tovarăși pe aici... Dar cum aflată de acest lucru mulți au venit și cu mare dor au cerut să se înscrive și ei. Așa că acum din comunele învecinate: Corbeni, Oești și Albești peste 20 de suflete se întrec în a spori în calea Domnului și ostia lui.

Cât de minunate sunt cările Domnului!... Din zi în zi văd schimbări și modificări

în sufletul meu — o putere mă transformă din omul cel vechi în omul cel nou.

M'am retras din politică și din consiliul unei cooperative ce vindea spirituoase, trecând peste toate stăruințele poporului de-a nu mă retrage.

Domnul să Vă dea sănătate și viață lungă, părinte, căci prin graurile sf. voastre s'au revărsat darurile cerului peste sufletele noastre. Să să mai putești aduce la măntuire pe cei păcăloși. Căci mai sunt mulți. Pământul e plin.

Slăvit să fie Domnul.

Ostaș Ioan G. Gorunescu inv.
Corbeni—Argeș.

La picioarele crucii

Prin furtună la Domnul.

Un vechi și devotat prieten și sprijinitor, ne trimite dutoasele rânduri de mai jos. Prin o cruce grea, Domnul îl trimite în ostia lui și între ostiașii lui. Noi îl îmbrățișăm cu drag, rugând pe bunul Mântuitor să-l fie până la sfârșitul măngâtere, dar și ajutor ca să poată dobândi măntuirea el și toată casa lui.

Cucernice părinte Iosif!

De mai mulți ani cetesc foile și cărțile scrise de cucernică voastră. Aveam de gând să mă înscrui în oaste dar nu m'Am înscris. Acum Dumnezeu a trimis o furtună peste viața mea. Mi-a murit soția, am rămas văduv cu 8 copilași dintre cari cea mai mare e de 13 ani, iar cele mai mici sunt de abia 2 săptămâni. Deoarece nevasta mi-a murit la 3 zile după nașterea celor din urmă 2 fetișe gemene. Acum în necazul meu cauți un razum și un scut. Rog înseriști-mă și pe mine în rândurile ostiașilor din Oastea Domnului

Isus Biruitorul. Vreau să fiu și eu un ostas al lui Isus.

Doamne Isuse Hristoase care ai murit restignit pe cruce pentru măntuirea noastră, primește-mă și pe mine ca pe o oale rătăcită care să întoarcă la turma Ta. Ajută-mă, Doamne, să trăesc sub poruncile Tale căte zile voi mai avea pe pământ. Să să aduc la Tine și pe acești 8 copilași ce mi-ai lăsat în grija mea.

Slăvit să fie numele Domnului în veci Amén.

*Dan Anghel, brutar
Geoagiu de Jos jud. Hunedoara*

Cum m'am întors la Dumnezeu

prin carteoa Oglinda inimii omului.

Cucernice Părinte Trifa, Subsemnatul, am fost logofăt la o moșie în V. Regat. Să înjuram foarte rău de toate căte sunt în cer și pe pământ... Eram apoi un mare desfrutător și căte răuți sunt pe lume, toate le făceam.

Intre cei 16 oameni pe care-i aveam sub mâna mea era unul care avea Noul Testament și când eram îniniștit mi l-a împărtășit și mie să citesc.

Citind la Evanghelia dela Matei 3,28 m'am înfiorat foarte și cîtinând mai des mâm hohărăt să nu mai înjur, dar nu puteam. Aflând însă din Ev. Matei 17, 21 că numai prin post poți scăpa de patima rea, m'Am pus pe post și rugăciune. Cumpărându-mi carteoa: Oglinda inimii

omului, m'am înfiorat și mai mult și m'am hohărăt să-l urmez pe Domnul. Mergând acasă în concediu, soția văzându-mi felul schimbător, de-a mă purta, s'a îmbolnăvit greu de supărare crezând că am treceut la securi.

Intorcându-mă la moșie (in com. Roșeji jud. Călărași) am văzut foaria Oastei la un frate ostas. Să celind cuvintele cele dulci ale părintelui Iosif Trifa mi-a întrat la inimă și m'am înscris apoi în Oastea Domnului împreună cu soția mea slăvind și binecuvântând pe Domnul pentru toate căte a făcut El nouă.

Ion Orozea

Satu Lung jud. Brașov.

S'a întors la Domnul cetind cărțile și folie Oastei.

Cucernice părinte Iosif, cu ochii plini de lacrimi vin și să scrie viața mea de 46 de ani în care timp am păzit porci lui satan (Luca 15, 15). Dar de trei ani de când cîtesc foile și cărțile voastre care le cumpăr de aici dela frați, am dat o mare luptă și dau și azi cu vrăjitoarul de suflete (Efeseni 6, 12). Dar la o zi însemnată am eşit învingător; tocmai în Dumineca Fiului risipitor am rupt legăturile păcatului (Tit 2, 12) și mare bucurie am avut și o mare petrecere în Domnul.

Furtună avem părinte, căr nu ne temem, sătim că avem pe Isus Biruitorul înainte. Iată, eu de bunăvoie am mărturisit în mijlocul fraților că voi fi un voluntar viu al Oastei Domnului.

Nu mă tem de vîntul ce suflă într-o no, sătim că avem pe Domnul Isus Biruitorul căruia-i servim.

Vă rog a mă scrie și pe mine în rând cu cei aleși de Domnul frații și, pietrii și pentru Biserica lui Hristos Domnul.

Mihail Filip, Sighișoara,

L'A ADUS LA OASTE-UN VIS.

Cucernice părinte Trifa!

Când eram la școală am învățat religia foarte bine. Să cercetăm religia bisericii...

Dar cum am crescut mare, m'am dat și eu după lume. Sărbătorile, iarna, totdeauna eram pe la jocuri și beții, și nouă ani de zile n'am mai fost nicăi la biserică. Eram ateist. Numai credeam nici în Dumnezeu, nici în nimic.

După călăvă vreme un vecin și un prieten al meu a trecut la închentit. Să m'au altas și pe mine. Mă combatea mereu cu Biblia pentru faptele mele cele rele. Eu, mă hohărăsc să mă duc la părintele din sat, să-l întreb ce să fac. Dar ei nu m'au lăsat. Mi-au adus o carte de a lor, ci cum am cîtit-o m'am înfiorat și am lepădat-o. Am luat apoi Psalmirea care o aveam de mult, de când fusesem la școală, și am cîtit în ea. Era noaptea târziu, și citeam Psalmirea plângând...

Am adormit pe urmă, cu lacrimile în ochi.

Și am visat, părinte, că se făcea

noapte și eu rătăciam pe undeva printre locuri puști. Cam greu am dat în un sat și mergând acolo la biserică am întrebăt ce să fac ca să scap. După multă trudă mi-a spus: „Întrăbă pe preotul Iosif Trifa din Sibiu”. Eu i-am spus că nici n'am mai auzit vreo-dată de preotul acesta. Să nici nu auzisem! Să preotul din biserică mi-a dat adresa.

Atunci eu m'am trezit. Să cum m'am trezit am scris adresa care mi-o spusește preotul acela. În vis, A stat însă mult la mine căci eu nu credeam.

Târziu, prin anul 1929, am scris apoi la Sibiu, de unde am primit foaia și niște cărți care m'au lămurit. Să de-a lungi, de când m'am scris în Oaste, sunt cel mai fericit. A trebuit să și sufăr mult pentru Domnul, dar El mi-a dat atât de bune bune.

Eu însă slăvesc pe Isus îninețat.

Ioan Sardari

ostaș al Domnului Isus Biruitorul

Tău—Soroca

Dacă n'ar fi fost Oastea Domnului

Jumătate din comuna noastră
ar fi fost adventiști.

Iubilul nostru părinte Trifa,

...Viață nouă și dumnezelască primim fără întrerupere prin prețioasa foaie Isus Biruitorul care pătrunde acum în 21 de case în comuna noastră.

Slăvit să fie Domnul pentru a cestea bucurii pe care le avem săptămână de săptămână... Adunarea noastră este în creștere. Sună și cățiva adventiști care dacă n'ar fi venit Oastea Domnului, ar fi cucerit satul jumătate.

Anul trecut fr. Ion Tomescu a adus cu mașina sa proprie pe frații din Brașov la adunarea noastră.

Facem și minuni.

Slăvit să fie Domnul

*D. Gh. Ștefăneșcu, ostaș
Ceraș—Prahova.*

Încărcat de roade

Cetind o noapte

... Eram bător, fumător și suditore mare ne spunea fr. Vasile Matei când a fost pe aici în iarnă trecută.

Într-o zi m'am dus la un vecin după niște cărți de povești.

Și el mi-a dat și carteoa cu oglinda inimii omului spunând că e frumoasă

Aceasta era într-o sămbătă seara, la Anul Nou 1931, pe la orele 4 spre seară.

M'am spucat de ceilalți povești... Mă uitam însă mereu la carteoa cu oglinda. Imi plăcea titlul.

„Oglinda inimii”...

Am lăsat poveștile, am pus mâna pe ea și am început să citeșc... Să am cîtit toată noaptea și zina următoare până la amiază până am petrecut-o toată. Am cîtit și am plâns. Să din noaptea aceea n'au mai băut rachiu. Tabăcheră, am aruncat-o pe fereastră, iar din gura mea cuvinte de sudământ n'au mai eşit.

De atunci, slăvit să fie Domnul, cu toată casa mea slujesc Domnului.

Vasile Matei

ostaș, sat Mogoseli com. Buda
jud. Dorohoi.

Inimă curată